

İbrahim YUSİFOĞLU,
AYB-nin üzvü, "Şərr" Ədəbi
Birliyinin rəhbəri

AYAN GEDİR MƏKTƏBƏ

Ayan gedir məktəbə--
Bəh-bəh-bəh.
Çantası var bir şələ--
Bəh-bəh-bəh .
Baxın, süzür dörd yanı,
Tumarlayır Məstanı :

-Pişiyim, alaboyunsan,
İşi tamam oynusan.
Çaşqın baxma gəl belə,
Ayan gedir məktəbə .

-Ay pipiyi qan xoruz,
Gözləri mərcan xoruz,
Səsini yayma elə,
Ayan gedir məktəbə.

-Cip-cip-cip cücələrim,
Ananızdan gen gəzməyin.
Güdüür sizi Tülkü lələ,
Ayan gedir məktəbə.
-Ala-bula boz keçİ,
Ay qoşa buynuz keçİ,
Gəl, arxamca az mələ,
Ayan gedir məktəbə.

-Ay Toplan, həddi aşma,
Məstan ilə dalaşma .
Asta hürü, gəi təbə,
Ayan gedir məktəbə.

-Ay babacan, ay nənə,
Güvenin sizlər mənə.
Gətirəcəm ləl- zəri,
Çanta dolu " beş"ləri.

Ayan gedir məktəbə--
Bəh - bəh - bəh,
Çantası var bir şələ--
Bəh - bəh - bəh !

Ayandı

Rəqs eyləyən bir qıza,
Dovşan, dedim, dayandı.
Maskasını soyundu,
Dedi, adım Ayandı.

Çaydan

Qazın üstündə çaydan
Özünü şux saxladı.
Alovlar qəzəblənib
Onu yaman dağladı.
Yazıq çaydan dözməyib,
Höknür-höknür ağladı.

Ulduzlar yerə yağır

Babacan, ay babacan,
Nənəmi də tez çağır .
Göydə olan ulduzlar
Qar olub yerə yağır!

Bulaq

Bulağın buz suyundan,
İçəmmədim, dayandım.
Ancaq ayna suyunda,
Sığallandım, darandım.

ƏRİMİR

Qar yağanda bağçadan
Qaçırıq evə sarı.
Saçımıza yağan qar,
İsti duycaq əriyir.

Deyirəm ki, görəsən,
Bu nə sirdir, bu nə sirr,
Babamın saçlarına
Yağan qarlar ərimir.

YOVŞAN ƏTRİDİ

Kəndimizdə var
"Dovşan dərəsi",
Burda qurulub
Ovçu bərəsi.

Dərənin hər vaxt
Dovşanı çoxdu.
Həm də ətirli
Yovşanı çoxdu.

Aymir bərədən
Süzdü dovşanı.

Tanıyamadı,
Kollu yovşanı.

Bir qəşəng qoxu,
Doldu burnuna.
Baxıb babaya
Söylədi ona:

-Bu qoxu, baba,
Dovşan ətridi?
Baba dedi: - Yox,
Yovşan ətridi.

ÇAQQALA

Budaqlardan sallanan,
Çaqqaladı, çaqqala.
Bir cib yığdım yeməyə,
Babam dedi: -dur, bala!

Əgər yesən çaqqala,
Dodaqların büzülər.
Dişlərin bərk qamaşar,
Göz yaşların süzülər.

Günəşdən nur əməcək,
Morlananda çaqqala,
Yamanca xoş gələcək,
Uşağa, ağsaqqala.

"ŞEYTAN BALA"

Babamın dəcəl
Quzusu vardı.
Rəngi elə bil
Ağappaq qardı.

Yaman dəcəld,
Yaman bələdi.
Hələ adı da
"Şeytan bala" dı.

Səslədim mən də,
Gəlmədi quzu.
Göstərdim ona
Bir ovuc duzu.

Yanıma qaçdı,
Xoş görkəm aldı.
Əlimdən öpdü,
Duzu yaladı.

PÖHRƏLƏR

Yamancana sozalmışdı,
Xan çinarın pöhrələri.

Su içəntək açıldılar,
Pöhrələrin çöhrələri.

YAĞIR YAĞIŞ

Narın-narın
Yağır yağır.
Gölməçəyə
Salır naxış.

MƏNİM BABAM ŞAİRDİR

Bilirsiniz, uşaqlar,
Mənim babam şairdir.
Yazdığı şeirləri
Uşaqlara daıdır.

HIYLƏGƏR TÜLKÜ

Hinin həndəverində ,
Tülkü bic-bic ötürdü.
Alabaş hiyləgərin
Tozanağın götürdü.

DEŞİLİBDİ LƏYƏNİ

Baxıb yağan yağışa,
Bilin , nənəm deyənİ .
-Deşilibdi göylərin,
Su saxlayan ləyəni!

ALMA NEYNİR ALMANI

Babanın gətirdiyi,
Boğça dolu almadı.
Almaya alma verdi,
Alma alma almadı.

Alma dedi: almaram.
Almanı, baba canı.
Mənim özüm almayam,
Alma neynir almanı!

ALMA

Alma bağları bu il
Ağ dona bələnbdi.
Budaqlara elə bij,
Ulduzlar ələnbdi.

NAR

Nar kolunda çiçəklər
Gəib eləyir hər kəsi.
Günəşin istisindən,
Pardaxlanıb düyməsi!

İYDƏ

Yaz günləri obadan
Ətirli bir iy gələr.
Nənəm sevincək deyər
Çiçəkləyib iydələr!

TUT AĞAĞI

Tut ağacı, tutlara de,
Yenə dava başlamasın .
Mən kölgəndə uzanmışam
Məni üstən daşlamasın.
Təzə köynək geyinmişəm,
Üst- başımı yaşlamasın!

ÜZƏRRİK

Ay üzərrik, üzərrik,
Sizi koldan üzərik.
Boyunbağı eyləyib,
Sinəmizə düzərik!

ƏRİŞTƏ

O hansı yeməkdir ki,
Un ələkdən ələnir.
Sonrasa xəmir olur,
Balaca kündəlenir.

Bu balaca kündələr,
Oxlovla oxxalanır.
Doğram-doğram doğranıb,
Sonra ipdən sallanır.

...Hələ onu bişirmək
Tələb edir ərİştə.
Aymir deyir: Ay nənə,
Ərİştədir, ərİştə.

KÜFTƏ

-Uşaqlar, bişirdiyim,
Yumru, yumru kündədi.
Kim adını tez desə
Biri ona müftədi.
Səttar dedi: Ay nənə,
Mən deyim adı nədi?
İyindən bilirəm ki,
Bişirdiyin küftədi.